

lékfoglalkozását szabályozó intézkedések: csak olyanok folytathatók, amelyek nem ellenkeznek a tanítói hivatással vagy azt nem befolyásolják károsan; tilos pl. a kereskedelem, az ügynökösködés, ellenben szabad tanítani a továbbképző, esti és népfőiskolákban, el szabad vállalni saját intézetén kívül álló tanulók magántanítását. A heti tanítási órák száma 20 és 36 között mozog (Belgium és Angolország 20, Olaszország 25, Német- és Franciaország 30, Dánia 36). A legtöbb országban a tanítók kötelesek a tanítás előtt és után a tanulókra felügyelni, a tanításra lelkiismeretesen készülni és az írásbeli dolgozatokat kijavítani. A szünidők tartama (a törvényes ünnepek kivételével) Angolországban 50 nap, Olaszországban 61, Dániában 73, Franciaországban 80, Németországban 85, Lengyelországban és Svájcban (Genf) 90, Portugáliában 102, Görögországban 122 nap. A nyugdíjat ott, ahol nincs aggkori biztosítás, rendszerint az állam folyósítja, amely erre a célra a havi fizetésnek 1,5—10%-át levonja. A nyugállományba való helyezés ideje az 50—60 éves életkor, a nyugdíjra való jogosultság a 10. és 40. szolgálati év között mozog. A nyugdíj nagysága, illetőleg megállapítása felette változatos módon történik. A legnagyobb nyugdíjat (100%) Magyarországon, Romániában, Lengyelországban és néhány tengerentúli államban folyósítják.

Már ezek a kiragadott adatok is meggyőzően szemléltetik ennek a tanulásos kiadványnak gazdagságát. Méltó és kiegészítő párja lenne az, amely a középfokú és főiskolai tanárok, valamint a közoktatásügyi miniszterek illetményeit tüntetné fel.

k/f.

VEGYES.

Magyarország a BIÉ tagja. A genfi Nemzetközi Nevelésügyi Hivatal (*Bureau International d'Éducation*) végrehajtó bizottsága 1938. december 10-i ülésén felvette tagjai közé Magyarországot, illetőleg a magyar vallás- és közoktatásügyi minisztériumot. Az ülésen a svájci *Lachenal* elnök örömet fejezte ki, hogy Magyarország tagja lett a Nemzetközi Nevelésügyi Hivatalnak, mert ezáltal az intézet még jobban hasznára fordíthatja Magyarország évszázados nevelésügyi tapasztalatait, valamint a magyar közoktatásügyben most yégbemenő különféle újításokat. Megállapította, mily bátorító ösztönzést lehet meríteni azokból a szakadatlan erőfeszítésekből, melyeket a magyar nevelésügy vezéralakjai gyakran igen nehéz körülmények között végeztek. Megemlékezett Szent Istvánnak, az első magyar királynak iskolaalapító tevékenységéről, Apácai Csere Jánosról, a kiváló tanárról, Bethlen Gábor fejedelemről és Pázmány Péter bíborosról, a nagyenyedi kollégium és a nagy-szombati egyetem alapítójáról, továbbá Brunsvík Teréz grófnőről, aki a svájci Pestalozzimitól tanult és 1828-ban felállította az első magyar kisdudóvót. Rámutatott arra, milyen sokoldalú újjászervező munka folyik ma a magyar közoktatásügy területén. Kiemelte Magyarország korszerű tanyai iskolarendszerét, az írástanítás megújódását, a gyakorlati középiskola meg-

teremtését, végül a cserkészeti intézményének páratlan fellendülését, melyben nagy része van Teleki Pál grófnak, az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszternek.

Ezután *Piaget* genfi egyetemi tanár, a Hivatal igazgatója fejezte ki köszönését mindazoknak, akik előkészítették Magyarországnak e nemzetközi munkába való bekapcsolódását, elsősorban *Teleki Pál grófnak*, azután *Velics László* svájci magyar követnek és *Bartók László* követségi tanácsosnak, valamint *Baranyai Zoltán* miniszteri tanácsosnak, továbbá *Kerékjártó Béla* egyetemi tanárnak, aki egyik alelnöke volt a VII. nemzetközi közoktatásügyi értekezletnek. Végül megemlékezett egy kiváló magyar pedagógusnak, *Kemény Ferenc* nyugalmazott reáliskolai igazgatónak és c. főigazgatónak a kormányközi közoktatásügy mozgalmában kifejtett nagyérdemű úttörő munkásságáról. Kemény Ferenc ugyanis már a múlt század vége óta több művében, majd a nemzetközi oktatásügy első alapvető munkájának tekinthető, Ostendében 1914-ben megjelent *L'Enseignement international* című könyvében rámutatott az oktatásügygel foglalkozó szervek nemzetközi együttműködésének nagy fontosságára.

A jelenlévő kiküldöttek közül Németország, Lengyelország, Argentína, Franciaország és Románia képviselője üdvözölte meleg szavakkal Magyarországot felvételét. A felszólalásokért *Velics László* követ mondott köszönetet. Megemlékezett Magyarországnak Genf városával és a genfi egyetemmel fenntartott évszázados szellemi kapcsolatairól és méltatta *Klebensberg Kunó* grófnak, a háború utáni magyar közoktatásügy nagy újjászervezőjének érdemeit, az 1777-i Ratio Educationishoz hasonlítván *Klebensberg* nagyszabású, egyetemes terveit. *Piaget* felszólalásával kapcsolatban örömmel állapította meg, hogy a Nemzetközi Nevelésügyi Hivatal maga is egyik szellemi alapítójának tekinti *Kemény Ferencet*, aki valóban sok éven keresztül fáradozott egy nemzetközi nevelésügyi szervezet megvalósításán, s ezzel bizonyosságát adta annak a buzgólkodásnak, odaadásnak és lelkesedésből fakadó hitnek, amely minden igazi nevelőnek legfőbb ismertetőjele.

Az emlékezetes ülés után — genfi híradás szerint — *Piaget* a következő üdvözlő táviratot küldte Keménynek: *Au moment où ministre Hongrie en Suisse appose signature statut Bureau, je suis heureux apporter mon témoignage ému au pionnier collaboration intergouvernementale domaine instruction publique. Piaget directeur Bureau International Education.*

N.